

**Posudek oponenta diplomové práce Bc. Pavlínky Netíkové
„Pracovní zátěž a životní spokojenost u zdravotníků (se zaměřením
na všeobecné sestry)“**

Univerzita Karlova. Filozofická fakulta. Katedra psychologie.

Praha 2019

Po řadě diplomových prací, které se zaměřovaly na pracovní zátěž a životní spokojenost ve sféře školské, se zásluhou autorky znovu obrací pozornost k tomuto problému v práci (všeobecných) zdravotních sester.

Teoretická část práce velmi pečlivě rozpracovává základní charakteristiky a pojmy autorkou zvolených proměnných (profese všeobecné sestry, pracovní zátěž, její následky a možnosti, jak jim předcházet, a životní spokojenost). Tady bych ráda ocenila přínosný přehled zejména zahraničních výzkumů v dané oblasti. Nicméně mne v této souvislosti napadá otázka, zda autorka narazila na nějaká specifika v profesní situaci všeobecné sestry v ČR (ať už z pohledu kultury, vzdělávání či zdejší koncepce a organizace medicínské péče).

Praktická část (upřednostnila bych označení empirická) se pak zabývá konkrétní situací sester na chirurgii, interně či oddělení následné péče. Autorka si klade pět poměrně ambiciózních cílů, které zaměřuje na vzájemné vztahy mezi životní spokojeností, pracovní zátěží a některými dalšími charakteristikami (pracovní zařazení, délka praxe, partnerství, vzdělání atp.). Této struktuře je podřízena celá další část práce – pečlivá formulace a statistické ověřování hypotéz i vnitřní rozčlenění diskuse. 18 hypotéz je pečlivě a korektně konstruováno, na druhé straně se čtenář v jejich mnohosti hůře orientuje. Výzkum jako takový pak stojí na kombinaci několika dotazníkových metod u 156 respondentek.

Velmi kvalitní je v této práci závěrečná diskuse. Celá práce je zároveň čtenářsky vstřícná díky přehledným tabulkám a grafům a rozsáhlým přílohám, dokumentujícím zjištěné skutečnosti, a bohaté literatuře. Jen bych snad navrhla zařazení slovníčku pojmů a zkratk spíše do začátku práce.

Uvítala bych, kdyby se autorka v ústní diskusi zamyslela nad výše poptávanými specifikami zdravotních sester v ČR. Dále by ne zajímal fenomén, o němž často vypovídají pacienti, a sice rozvinutější podpůrné komunikační kompetence sester ve srovnání s lékaři – může to nějak souviset s profesní přípravou a vzděláváním? Z jaké normy stresu autorka čerpala (pro srovnání s profesí zdravotní sestry) – nesouvisí zjištěné vyšší hodnoty s rostoucí mírou stresu patrnou v současné době (nejsme trochu všichni – ohledem na spotřebu antidepressiv - mimo normu)?

Závěrem konstatuji, že předložená práce splňuje nároky na tento druh prací kladené a doporučuji, aby se stala předmětem obhajoby na Katedře psychologie FFUK, a navrhuji hodnocení výborně.

V Praze 9.8.2019

PhDr. Iva Štětovská, Ph.D.